

[I. HOLMSTRÖM.]

Det Finska
Gäste-Bodet.
1700.

[Holmström, Israel]

Det Finska
Båste-Bodet/

Som oförmodeligen i Gijfland
angic uthi April Månad
Åhr 1700.

Tryckt samma Åhr.

Ej hz Witz el. Klænbo.

År man det tåckte minst/ fick man i Stock-
hoim weta/
At Lifland Gäster fätt: Men GUD weet
hur de heta/
Men at förndya dem/ man gjorde all
sin flit/

Dock kund' ey Dubbel-Öhl/ så hastigt skaffas ditt;
Dy syntes rädligst/ dem af Finska Luran gifwa/
Emådan hon ock kan/ som snarast Torsten drifwa/
Når de wid första Dryck på henne singe Smak/
Så ha de danhat straxt/ men intet utan Sak.
KINGSPÖREN spelte så/ at de ey kunde sta-
na/

Fast M E Y D E L månde dem till Skälen städje mana/
En Swensker W A L L I N G ån i Laget återstod/
Och han lår bliswa heet/ fast han ey blir så god.
Saledes Konung L E R K E ankomme Gäster fä-
gnar:

Dy hela Laget skier/ på sieliswa Kronans vägnar/
Allenast Huus och Heem will HAN dem ey bestå/
Dy Han wil icke mehr Huus-wille Gäster fä.
De gjöra doch så väl/ och låta sig behaga/
Hwad man i sådan hast för dem har funnat laga/
Man oförmödlig har en sådan Åhra sport/
Dy har man utan Kruus på Finska-Gille gjordt.

En

En oförtänckter Gåst får oförtänckta Rätter/
Når Mårdens kommer Sielf/ så ska de wánta båt-
ter/

En annan gång/ de må/ som Seed är/ skicka Bod/
Så torde man/ ja wål/ för flera finna Nåd.

Doch ha de/ heppas jag/ der öfver ey at flaga/
At de ey somnat in på tom och mychter Maga/

Ey nästan hvar och en af dem förgåtit här/
Hvar de å födde/ hvem som Fahr åh Barnet
war.

En Dehl af desso ha så Nåse-wisse blifwit/

At de ha ginast upp i Dune-Badden klifwit/

I Sanning årna de wål segla bort med hast/
Dch wánta nu på Wind: Men då shall blaſa
wast.

Ey om de wilja hem på detta Skeppet lända/

Så ska de Dalar förf/ och Värg i Watten vända.

De må så gierna där/ som ingrässt qware bliß/

At man jämwål hoos dem Öhl-Sinnet mätte sij.

Om någon skulle mehr wårt Land besöka årna/

Så önskar jag at den så åfwen brått och gärna

Sig mätte skynda hem/ och biuda eß god Natt/

Ia glömmia eftter sig/ båd' Liffswet/ Knif och Hatt.

Or nädig Himmel gjör/ at de ey mycket winna
Som mot Tre Kronor städz af Nyt och Af-
wund brinna/

Gast de än tusend Nååt/ ja flere läggia vth/
Det alt doch lyda mäsi Guld; höga Dom och Sluth.
| Hwad

Hwad gynnar längre på vår Kongars Ingdomt wachta /
Når de så mången Orm med spåda Händer slachta.

Når deras Kielte-Blod så ofta pröfwad bliffr/
Når man rått i een Rad Bre **L** **A** **R** **L** **A** **R**
segra sijr.

Wij må ey mehra för de rasand Blifvar fruchta/
GUD kan så lätt/ så snart desv wilda Hiertan tuchta/
Sin Smordas Wapn HAN så lycklig början giet/

At man af hennes Fårg/ och Slutet redan sedt.

En thet plå ju förwist en Solrik Dag os hädä/
Enår man tidigt seer en liufsig Morgan-Råda

Sin Purpur-Flagga uth med hvista Händer stå/
Och ögonSkinlig för sin Herres Hästargå.

Wär nya Morfsa Wool har någre ståf vprunnit/
Men ofta innom Moln och swarta Dimban brunnit/
Nu står desv Morgan-Råd' vid Werldens östre

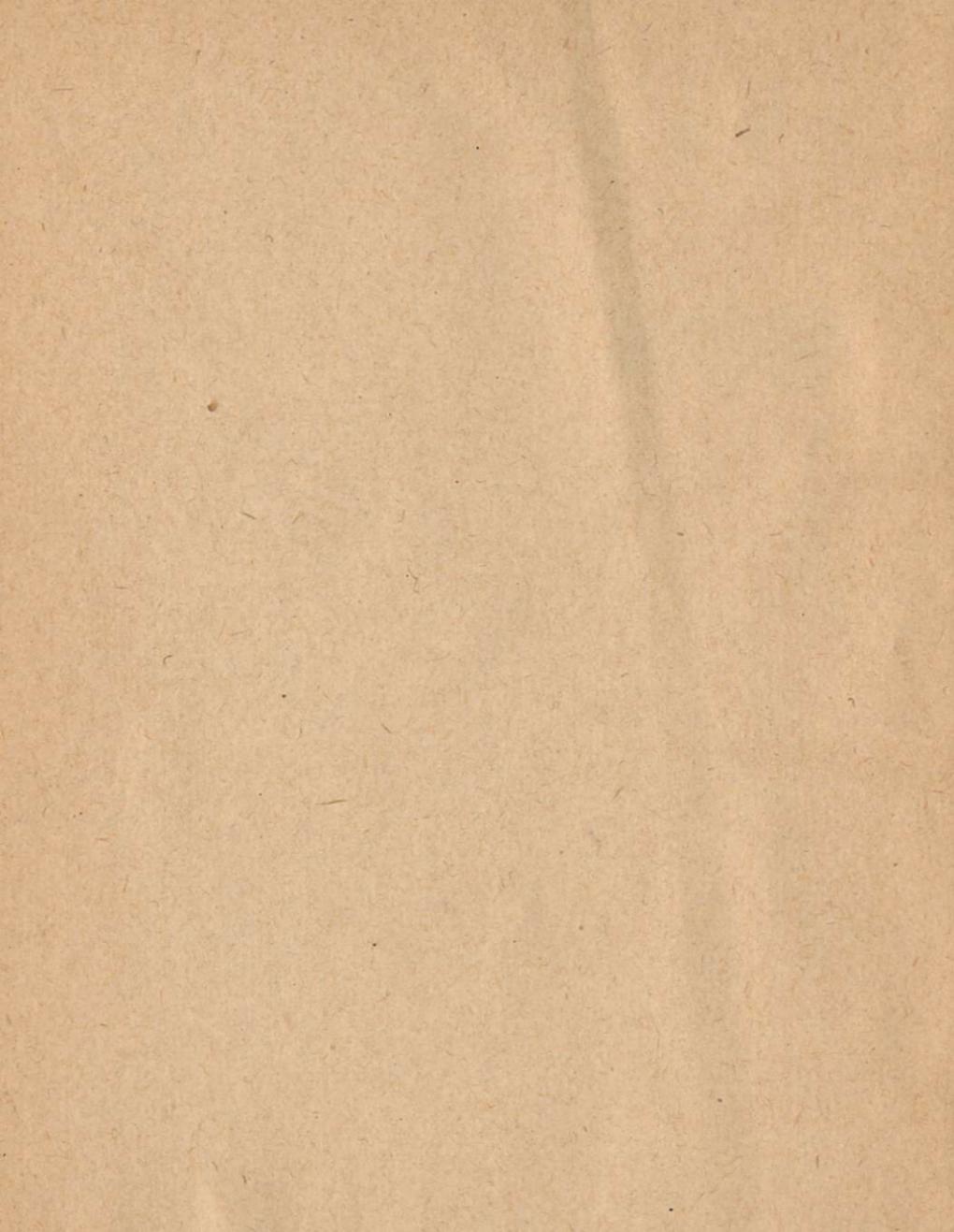
Gälf/

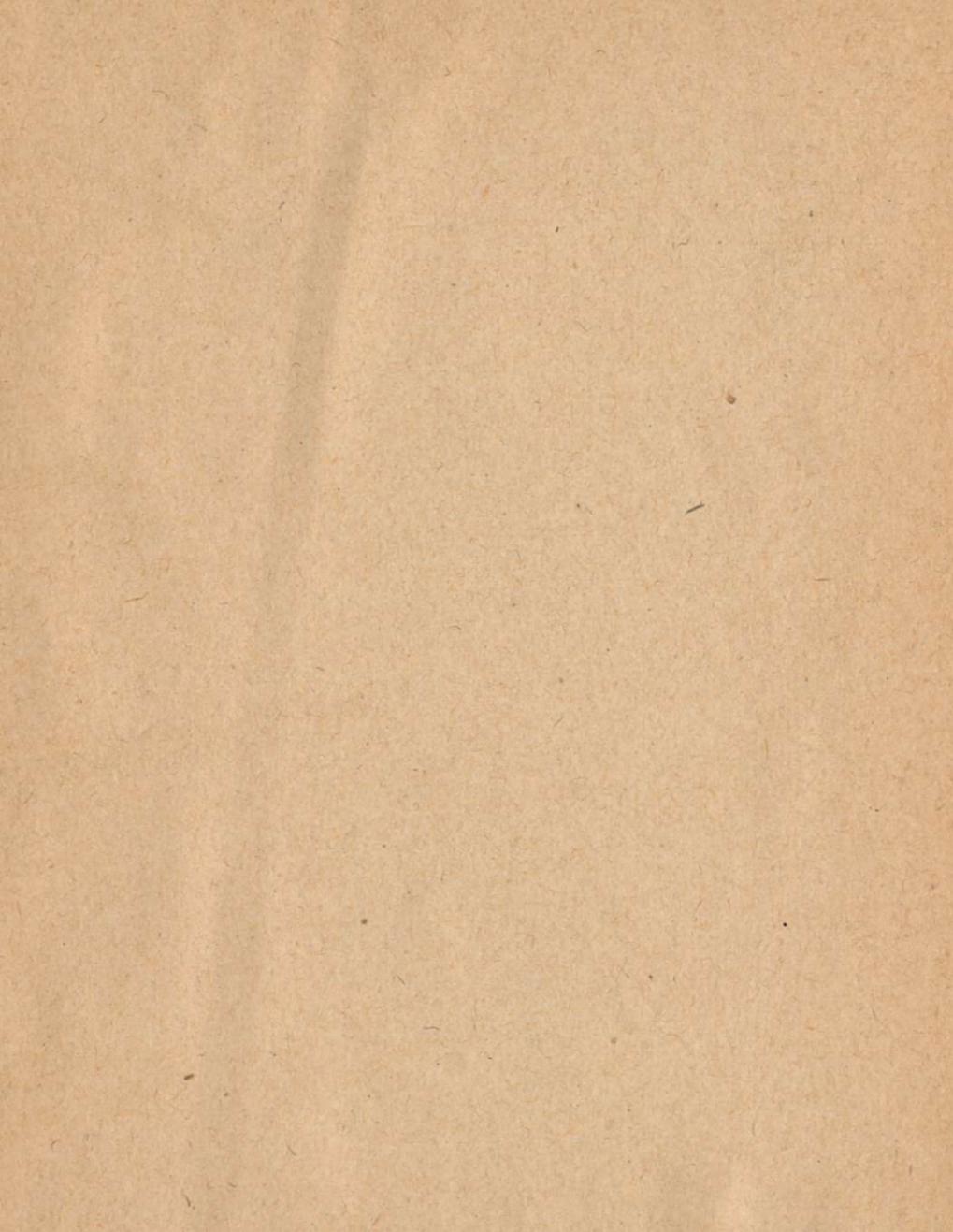
Doch Sölen redan syns medh Spjutan wissa
Wolfs.

Ru. Kanslich ja
Tuide 2.
Holmström

KANSALLISKIRJASTO-KANSALLISKOKOELMA

120 102 1881

mf

